

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

GRUP HERMES

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell Editorial: Xavier Albertí (president), Joan Villarroya (vicepresident), Joan Ballester, Josep Delemus, Lluís Foix, Rosa Font, Dolors Lloveras, Jordi Maluquer, Jaume Oliveras, Vicent Sanchis, Teresa Seseras i Pep Colllelldemont.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Anna Maria Ribas (Gerència Comercial), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Vicent Partal

Trudeau i Catalunya

En una entrevista que feien ahir al primer ministre del Canadà, Justin Trudeau, se li va preguntar directament què pensa de Catalunya i fins i tot la presentadora li va preguntar obertament si arribat el cas reconeixeria l'estat independent català.

Un primer ministre, especialment si és llest, i Trudeau és més llest que una rabosa, esquiva les preguntes incòmodes però sempre deixa petjada. I això és el que ell va fer.

Primer va dir que aquesta era una qüestió que calia prendre's de forma molt seriosa. En cap moment va disminuir la importància del debat, ben al contrari. I va avisar que aquesta és una qüestió que és competència "d'Espanya i dels catalans". Dels dos. No va dir que aquest és un afer intern d'Espanya com fa anys deien tots sinó que ja va posar dos actors sobre la taula en peu d'igualtat: Espanya i els catalans.

Trudeau va insistir també en dues ocasions en el fet que no hi ha compa-

El primer ministre canadenc diu que la independència de Catalunya és un afer d'Espanya i dels catalans

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Evangelis de Puigdemont

racions possibles entre el cas quebequès i el cas català perquè cada cas és diferent. I va ser en aquest sentit molt contundent quan se li va preguntar si el Canadà reconeixeria la independència de Catalunya. "Això depèn de la comunitat internacional i d'Espanya."

La resposta té molt d'interès. Primer, perquè invoca la comunitat internacional com a font d'autoritat, tal com ja estan fent cada vegada més països. I aquesta és una posició que a nosaltres ens resulta còmoda després de la resolució de la Cort Internacional sobre el cas de Kosovo. Perquè ara la legislació internacional clarament està del nostre costat. Però la resposta és especialment interessant, en segon lloc, perquè desmunta l'estratègia del dòmino.

Quan li pregunten sobre Catalunya Trudeau insisteix que respon només sobre Catalunya, no sobre el Quebec, ni Escòcia, ni Còrsega, ni el País Basc. "Cas a cas", va dir Trudeau, que evidentment està contra la independència del Quebec però sap que això no l'ha de posar contra la independència dels altres.

Quan va recaure sobre Carles Puigdemont la responsabilitat de presidir el govern vaig escriure aquí una nota basant-me en l'amistat que havíem fet quan junts treballàvem en aquest diari. Un editor la va llegir i va córrer a trobar-me perquè escrivís un llibre biogràfic del personatge. El volia per l'endemà, i com que no conec prou Puigdemont i hauria d'haver fet indagacions i enquestes li vaig haver de dir que no m'hi veia amb cor. Altres editors es van moure simultàniament en el mateix sentit perquè, si he comptat bé, hi ha ara mateix quatre llibres, publicats o en preparació, sobre la figura del president, tots a càrrec de periodistes que hi han intimat més que jo i han pogut treballar més a raig. Un es titula *L'amic president* i l'ha escrit Carles Porta. Ja ha sortit perquè la Isabel Martí de La Campana és la més ràpida, gràcies al seu nas i també al fet de manar en una editorial petita amb molta capacitat de maniobra. L'he llegit, i està molt bé.

Un altre l'ha escrit Pep Riera, periodista d'aquest diari i company d'estudis i feina de Puigdemont. No ha sortit pe-

“Hi ha quatre llibres, publicats o a punt de sortir, sobre el president

rò me l'he llegit perquè en Pep m'ha passat les galerades. Es titula *Em dic Carles* i també està molt bé. Un tercer anirà a càrrec de Josep M. Flores. No l'he llegit, però en Flores és tan enraonador que és com si ho hagués fet. Promet. El quart l'ha enllestit Jordi Grau, igualment d'aquest diari. Si manté el to del magnífic reportatge que va titular *L'alcalde de Catalunya* podem dir que també promet. Com que ens movem entre periodistes, perquè Puigdemont també ho és, alguns diran que s'està tramant una segona part de *Ciutadà Kane* i que, com el personatge de la pel·lícula, veurem l'actual president

evocat per veus diferents. Jo, potser perquè aquests dies estava entretingut amb la biografia de Jesús que fa anys va escriure Armand Puig i Tàrrach, he pensat en els quatre evangelis, els quals també són uns treballs periodístics i l'antecedent de la pel·lícula. Encara ho que vaig rebutjar l'oferta de l'editor que em va venir a buscar. El meu evangeli sobre Puigdemont s'hauria comptat entre els apòcrifs.

Amb en Pep Riera ens preguntem el motiu d'aquesta profusió bibliogràfica presidencial. Si els editors hi creuen és que pensen que el públic la reclama. I si el públic la reclama és perquè no s'ha refet encara de la sorpresa d'un president amb qui ningú no comptava i del qual només els gironins en tenien notícies més o menys completes. Un noi d'Amer ha d'aproximar Catalunya a la independència? On és Amer? Qui és aquest Puigdemont? Que no és el fill del pastisser? Bé, els profetes neixen en llocs petits, s'incorporen a la vida pública quan menys els esperes, i ja va anunciar l'abat de Poblet, quan ningú no hi pensava, que podia ser president i un bon president.